*DIJOUS 20 DE DESEMBRE*
*20h. Foyer Mercat de les Flors*

## *Presentació de la investigació del projecte 'DESPLAÇAMENT VARIABLE'. Quim Bigas*

Gràcies per venir. El que faré és explicar una mica algunes coses que m'han passat en aquest procés de recerca al voltant de l'arxiu que hi ha al Mercat de les Flors. Que, de fet, no és un arxiu, podriem dir que és un registre. L'habitació està just al costat de les oficines, a la primera planta. Quan entres a mà esquerra hi ha una porta i quan l'obres et trobes aquesta visió. D'alguna forma aquí és on comença la meva recerca. En una habitació que és bastant petita però que té molt contingut. He estructurat de forma així una mica rara i el primer que faré és sortir d'aquest espai per contextualitzar una mica el que faig i perquè podria estar fent això.

Jo crec que em dedico a projectes que d'alguna forma estan preocupats o tenen una preocupació cap a l'aproximació a un lloc. Al voltant dels treballs que he estat fent, ja sigui en grup o en coses molt més d'investigació així com amb formats més pensats com a producte, hi ha una curiositat a com ser sensibles a la idea de lloc. El que me va ajudar a apropar-me a la idea de lloc o de situació va ser el treball documental. Els processos documentals entesos com la línia que s'estableix entre dada-informació-coneixement i l'aproximació a l'ordre m'apropen a la idea de coreografia. Per mi, ara mateix, avui, sentat al Mercat de les Flors, la coreografia té a veure amb la composició del temps i l'espai en un context concret a través dels cossos. Una de les primeres preguntes que em faig és com obrir la meva perspectiva del temps en les meves creacions i com apropar-me a la idea de memòria i experiències com a disparadors. Per una altra banda, em pregunto quin són aquests cossos que es coreografien. Trobo que un cos pot ser moltes coses i m'agrada jugar amb aquesta curiositat, aquesta especulació, al voltant de quin cos és el cos que estic coreografiant. On es troba la coreografia?

Amb aquesta premissa, vaig decidir estudiar informació i documentació com un hobbie així i per donar-me un espai de possible canvi tot projectant-me al treball com a bibliotecari. Vaig deixar els estudis a mitges perquè els estudis estaven encarats excessivament a les grans empreses i als processos neoliberals i, el que va començar com un hobbie va agobiar-me molt. Durant aquest procés vaig començar a disparar projectes que fan servir aquests processos documentals o les dades quantitatives com a formes que s'aproximen a una idea d'objectivitat i, com d'això dispara una estètica amb la possibilitat de que esdevingui coreografia. Finalment, m'interesso en el límit entre ubicar el límit entre aquesta cosa objectiva i el que és subjectiu en els meus treballs.

En algun moment jo entro en un arxiu on hi ha moltes coses.

Hi ha un fons audiovisual d'uns 3366 DVDs que alguns d'ells no tenen a veure amb el Mercat de les Flors sinó que tenen a veure amb uns altres tipus de polítiques. El que passa en aquest cas, que un es pregunta es d'on venen aquestes fonts. Aquestes fonts, venen del desig de creadors de poder ser programats en el Mercat i també de la trobada institucional entre, per exemple, Japó i el Mercat, el qual aquest espai rep un "fajo" de 10 dvd's de creadors asiàtics. Una mica té a veure, en alguns moments, amb aquesta estratègia política de conèixer institucions i fer-se intercanvi de material audiovisual on sovint l'artista no és present. Una altra de les fonts importants, té a veure amb un antic espai que s'anomena "L'espai" i que va programar molts artistes i van cedir el seu material al arxiu del Mercat. Un altra font son els treballs que s'han programat en el Mercat.

L'arxiu va està en actiu del 2000 al 2012. Al 2012 es va parar.
Realment, es va parar.

Hi havia un senyor que es diu Manuel Alcobé. Diguessim que tu quan entres a aquí, saps que ell ho ha tocat tot. Es una sensació molt potent ja que li dona presència. Ell està a tots els racons. Aquesta persona va començar, cap al 2000, van decidir que volien un Centre de Documentació i van començar a enregistrar i, sobretot, enmagetzemar els materials que tenien. Fins i tot, el Manuel em comentava que també es van contactar alguns creadors perquè cedissin parts dels seus treballs com a material de consulta a l'arxiu del Mercat. Pel Manuel, un arxiu és "un lloc on s'emmagatzema de forma i coherent i ordenada". La seva extensió era el 66053 que si, tu estiguessis aquí i el volguessis trucar, doncs el localitzaves a través d'aquestes 5 xifres. Ara no et contestarà en aquesta extensió si el truques perquè ja no hi és. Ara treballa al districte de Sant Andreu com a arxivista.

El treball del Manuel tenia a veure amb una posició d'arxiver dintre del Ajuntament de Barcelona. Quan al Mercat de les Flors va decidir fer-lo fora, no, no, perdó, va haver-hi un canvi de reestructuració econòmica i van decidir que hi havia certs rols, persones que es podien jubilar una mica abans i a ell deixar-li de donar aquest càrrec. El Manel tenia cartells i tenia plantejat fer un treball amb els cartells, perquè hi ha un fons de cartells prou important i ell va demanar un escriptori per classificar tots els cartells. L'escriptori va arribar però ell ja no hi era, i ara hi ha l'escriptori i els cartells i és molt interessant perquè hi ha tota aquesta constel·lació de coses inacabades pero`que d'alguna manera també tenen molta latència. I una de les coses que a mi m'interessen de l'arxiu és aquesta cosa latent, com sento que encara està funcionant, en moviment. I aquí és on m'endinso a tocar coses, remenar coses i descobreixo que el primer solo que es fa al Mercat de les Flors és el de Susanne Linke, que va venir al Mercat de les Flors l'any 1983.

La Susanne Linke és una de les creadores que he seleccionat pel treball que faré, ha passat el càsting de criteris i d'alguna manera ella va ser el primer solo que es va fer, abans s'havien fet peces però no solos, i el segon solo que es presenta al Mercat de les Flors és del 1993 i és Corol·la de Cia Mudances. Hi ha una franja de temps on ens adonem que hi ha solos però el format de solos no està consolidat en l'estructura d'exhibició. El 1994 no hi ha solos i el 1995 hi ha un solo de Mal Pelo*, Dol*, de Pep Ramis, 96 i 97 no hi ha res i 98 hi ha la Marta Carrasco amb *Blanc d'Ombra*. El 99, 2000...hi ha tot un període que queda una mica buit en general de dades, que no se sap molt bé que ha passat perquè quan més pots recollir dades del que va passar és quan comença a ser Mercat de les Flors i comença a recollir les programacions del que s'ha fet. El 2003 es fan dos solos: *Escorzo* de Bea Fernández  El 2004 es fan dos solos: Sergi Faustino i Maria Antònia Oliver, el 2006 no hi ha cap solo, i el més interessant és que el 2007 es fan 7 solos, el 2008 no n'hi ha i a partir d'aquí, el 2009, 10, 11...creixen excessivament els solos dins les programacions. En algun cas el que ha passat amb els solos i que trobo que és interessant és com aquest treball d'investigació dona contextos polítics, econòmics, socials i de valor. Un d'aquests contextos és que el 2007 tothom sap que hi a una crisi econòmica, un canvi de recursos, però també hi ha un interès pel Mercat de les Flors com a institució d'incloure certs formats que potser fins ara no estaven tan presents, i cicles com Secció Irregular o La Porta comencen a aparèixer i els solos comencen a sorgir molt més. Em va semblar interessant tot això, però en un moment mentre estava buscant els solos vaig dir-me: a mi el que realment m'interessa és l'arxiu, no els solos del Mercat de les Flors. Perquè d'alguna manera el que passa en els solos i que m'interessa és què fa un cos sol en l'espai, sense res més amb que relacionar-se o

parlar de relacions, com el cos es posiciona en l'espai i quina gramàtica o vocabulari fa servir.

Així, torno a l'arxiu i visiono tots els solos possibles que hi ha, i n'hi ha 256. Dintre d'aquests hi ha molts treballs que no s'han presentat al Mercat, però que formen part d'algun context de la dansa que és des d'on creaven les persones o quin tipus de vocabulari o gramàtica feien servir o les temàtiques. Amb tot això el que passa és que dins d'aquests solos jo vull fer una peça escènica amb tot això, com la faig? Vam decidir establir uns criteris de selecció, intentar o proposar una objectivitat que en algun moment, perquè som artistes, podem persuadir o canviar, ja que al final és un punt de partida.

Els criteris que vam escollir en el seu moment son 7:

- El primer és el gust, no vol dir que només a mi m'agradi que no és suficient sinó que creiem que hi ha una coherència o s'està generant algo que implica un gust, el gust és algo que es construeix també.
- El segon criteri és que tingui una relació amb una sensibilitat o una aproximació cap al gènere femení més que per legitimitar estructures masculinitzades i heteronormatives.
- El tercer és que hi ha d'haver un cos a escena, que no hi hagi excessiva escenografia.
- El quart és que estigui en el registre de l'arxiu, perquè a partir del 2012 ja no hi entra res més en l'arxiu del Mercat de les Flors. Una cosa interessant d'aquest arxiu és que té un buit. Podem plantejar-nos quin és aquest buit, perquè estem al 2018 i pensar en la nostra pròpia experiència com a espectadors i veure què ha canviat o no. Per exemple, ara hi ha un interès per als cossos múltiples, una materialitat...i potser això no era tan present abans en les propostes. A l'arxiu per exemple, com a solos només hi ha tres instal·lacions, ara per exemple el el nivell d'instal·lacions és molt més alt. És interessant simplement veure-ho i reconèixer que això té a veure amb un buit en el temps i que nosaltres l'omplim.
- El cinquè criteri és que sigui de rellevància mitjana. COm que hi ha persones que estan molt ben suportades per la institució i per les polítiques culturals dels diferents països, m'interessen una mica els outsiders. Per outsiders incloc també per exemple Susanne Linke, perquè d'alguna manera va formar part d'un context alemany que no va acabar de legitimar-la en el seu moment sinó que és ara que parlem d'ella. Una altra persona que hi ha a la meva llista és la Mónica Valenciano o la Silvia Sant Funk, que són persones que han treballat des d'un lloc gairebé perifèrics de la dansa i des d'un lloc independent en certs aspectes sense institucionalitzar-se totalment.
- El sisè criteri és que no hi hagi objectes. Em sembla interessant perquè a vegades quan veia un solo quan apareix l'objecte la presència de l'objecte canvia molt, a vegades un s'amaga en els objectes i a mi m'interessa la presència del cos per aix`no hi ha a la llista la Marta Carrasco, per exemple, perquè té un interès cap a l'objecte molt clar i en aquests criteris no encaixava.
- El setè criteri, que és la base del projecte, que es diu *Desplaçament Variable*, és que hi hagi un desplaçament. Els desplaçaments són molt importants perquè el projecte que estic fent és un desplaçament, estic plantejant una idea temporal que torna i d'altra banda estic tenint la curiositat de com un cos va d'A a B en un escenari. Dins d'això apareixen unes gramàtiques, unes formes d'articular, de voler arribar a un lloc, que atorguen un valor a un cos sencer. Una de les coses que m'agraden de l'arxiu és que desjerarquitza l'artista. A la persona més famosa del món i al més desconegut de la història en el moment que estan a l'arxiu són possibilitats de ser descobertes de la mateixa manera.

> Hi ha una cosa que m'interessa de l'arxiu i és que la latència que té el fa atemporal i proposa un temps molt més circular. Aquesta idea de passat, present i futur, és molt més simultània una vegada et trobes amb agències o latències com les de l'arxiu. Aquest desplaçament és continu en el cas de l'arxiu, perquè d'alguna manera els arxius sempre estan en retroalimentació, són com latències que estan en relació, i en el moment en què una obra hi entra tota la constel·lació de l'arxiu canvia.

Dins d'aquests desplaçaments jo en vaig fer un quan vaig entrar a l'habitació de l'arxiu. Jo anava entrant i sortint i per fer-ho creuava una de les oficines del Mercat, on hi havia treballant un grup de persones. A vegades sortia amb una carpeta a les mans i em preguntaven per exemple què hi duia. Un dia ens vam ajuntar quatre o cinc mirant les fotos de l'estrena de Peter Brook del 1983, que va ser la primera obra que es va presentar al Mercat, el *Carmen*, i amb la que es van adonar del potencial d 'aquest espai. També em trobava gent que estava preocupada perquè no sabia si l'arxiu estava en bones condicions, per exemple. L'arxiu acaba aquí: en la "caixa" 3336, que és un número provisional. El que passa és que algunes tenen número, després el número desapareix  i a sota hi ha una caixa que posa "DVDs per classificar", que em sembla importantíssim perquè li dona encara aquest lloc de possibilitat de ser alguna cosa. Et trobes molt amb aquesta cosa de podria ser-hi però no hi son. Tots els DVDs estan en aquesta mena de plàstic i els papers en aquells classificadors. Parlant amb el Manel vam parlar de com la idea de matèria també ha canviat molt. A nivell de conservació aquest tipus de material fa malbé el paper. És una cosa que al 2012 ningú sabia però ara se sap i hi ha tota una matèria en aquest cartró o aquell plàstic que també el temps acaba explicant un arxiu ple de matèries. Aquí tinc també una matèria molt interessant, no sé si veieu el CD, em sembla una cosa preciosa. Això són uns DVDs que ara no es poden llegir i és culpa d'aquesta caixa i hi ha un 8-10% del contingut de l'arxiu que està en aquestes caixes. Quan ho descobreixes et tornes una mica derrotista però després va venir el Manel i em va dir: no pateixis, això ho rentes amb Mistol i ja es pot tornar a llegir. Com a mínim saps que hi ha una solució i que segurament si algú vol veure aquest video ho podrà fer.

Torno als desplaçaments i els criteris que a mi és una cosa que m'interessa. La premissa del projecte és que reuniré en una sola peça 38 desplaçaments que estan dins l'arxiu i els reformularé en una frase, que serà actuada per 3 persones. M'agrada la idea de jugar amb certes simbologies de l'arxiu i també portar aquesta gramàtica a la peça. Com aquesta gramàtica em genera una idea de present, o d'on està la dansa i on estem que entres  i entrar en contact amb això i per altra banda com signifiquem això a partir d'idees d'arxiu que tenen a veure d'una banda amb aquesta idea objectiva, que és mentida, i també amb aquesta idea dels criteris, que també m'interessa; i jugarem molt amb una cosa que crec que és molt bonica de l'arxiu que és aquesta latència i la idea de visible i invisible, perquè sempre hi ha alguna cosa que es perd.

En aquest procés vaig col·laborar amb diferents persones. Una d'elles és la Júlia, que estava de pràctiques i ella anava descobrint o intentant descobrir què estava fent. Era com el mirall. Una mica el que fèiem era sobretot estar amb el material i deixar que el material fos. No voler com controlar res i deixar espai a la cosa. També un dia que vaig parlar amb la Judit i vam parlar que l'arxiu del Mercat i el que tenen de bonic els arxius és que no només hi trobes allò que buscaves sinó que hi descobreixes allò que hi podries trobar. D'alguna manera el que vam fer amb aquests solos, juntament amb la Raquel Tomàs que també va col·laborar en aquest procés va ser buscar les descripcions d'aquests solos. Vam començar a buscar pel web (perquè les descripcions no estan disponibles a l'arxiu) per saber les narratives o el vocabulari que feien servir tots aquests projectes i vam fer fitxes.

D'alguna manera el que vam acabar fent va ser traduir totes aquestes paraules en 24 categories que són: qualitat de moviment, referència, repetició, mirada, teatralitat, ritual, anatomia, identitat, presència, metallenguatge, especialitat, text, lirisme, objectes, memòria, somàtiques, percepció, so, imatge/pantalla, espai, aspectes socials, llum, composició i instal·lació.

A partir d'això vam fer dues coses, que són la nostra aportació a l'arxiu del Mercat de les Flors. La primera és un excel. Tot el material que hi ha per a qualsevol de nosaltres que vulguem buscar una obra dins l'arxiu del Mercat de les Flors està en un excel, que és un access de fet, i tu busques la peça que tu vols i te la troba i et diu si hi és. Aquest és per a nosaltres un problema perquè només pots trobar el que vols. A partir d'ara, en relació als solos, hem fet un excel que té relació amb l'excel original. Hem fet una llista de les paraules clau que conté la descripció de la peça i al costat una mica com l'hem traduÏt nosaltres. Juguem amb una idea que trobem important en l'arxiu i és com l'arxiu representa certs aspectes. Per exemple, si una persona està interessada en la idea d'identitat pot trobar un gran número de solos que mencionen la idea d'identitat en les seves descripcions. Només mirant-ne cinc ja pots començar a divagar o visualtizar com representem la identitat, com es posa en disposició en l'escena, i només amb cinc ja pots tenir un treball sòlid que es pot considerar acadèmic perquè no necessites saber tot el que s'ha fet al voltant de la identitat però sí tenir-ne referents. Aquesta és una de les aportació que hem fet i que avui hem penjat en l'espai comú i que ja qualsevol persona pot consultar.

Ara vull donar pas a la Raquel Tomàs perquè comparteixi el procés que ha fet des de les descripcions dels solos.

RT: Explicar-vos una mica com ha anat aquesta pràctica. Va ser una invitació molt bonica perquè em va donar una tasca que es relaciona molt amb l'imaginari de tasques d'un arxiu perquè era molt formigueta. En aquest cas va ser molt interessant perquè hi va haver un desplaçament de la peça cap al llenguatge. La meva tasca es centrava en la semàntica, sí que mirava a vegades fragments o les recordava si les havia vist però el que feia amb les paraules clau era relacionar-les amb contextos i el que era molt important era com el llenguatge anava canviant i com els creadors anaven canviant el seu relat i les seves estratègies per relatar-se. També era molt interessant detectar com a vegades es buscava la validació de la peça amb el llenguatge, com a vegades el text s'havia fet abans de la peça. Després de fer-ne moltes entenies ràpid com s'havia fet aquell text: com el creador feia hipòtesi de com voldria que fos la peça, com en els últims anys s'ha utilitzat un llenguatge més teòric o postmodern, com s'explica la pròpia dansa, la relació del llenguatge amb el cos, com en un primer moment s'establien relacions molt temàtiques, també veies que hi ha un tant per cent dels solos que són primera peça i per tant tenen una manera d'explicar-se molt concreta  o al revés, després de treballar en molts peces creadors que tornen als solos precisament per fer un treball d'investigació més profund. *(Torna la paraula a QB)*

L'interessant és que no acabes de saber perquè una peça hi és o no però també està bé decidir que allò és el que hi ha. I com a partir d'això s'obre un ventall de coses i et trobes veient peces que potser no veuries mail. Dins d'això hi ha un interès en el meu treball que és fer un ús de les imatges quantitatives o de dades per generar un marc gairebé estètic. Una cosa que hem fet juntament amb el Roger Adam és fer un mapa *(el mostra).* Hi ha una cosa que va ser interessant que va ser pensar on col·locar les paraules en relació a les peces i que ens ha fet arribar a aquesta batibull i que té a veure amb l'arxiu i amb el treball de molta gent que és buscar un sentit a algo que potser no en té, i que és una de les bases coreogràfiques més consistents que hi ha.

Dins d'aquests mapes i ha una mena de flipbook on es situen les temàtiques en la seva posició en el mapa i la referència de les peces que hi ha a l'arxiu i que s'hi relacionen. Les llegendes tenen les referències i a sota algunes paraules que nosaltres hem transcrit. *(els assitents consulten el mapa-flipbook)*

La investigació ens ha donat un espai per una banda de seguir omplint aquesta idea d'arxiu però també d'aportar en el mateix arxiu on érem per seguir donant-li moviment, que era part del nostre interès. D'aquí les dues accions que fem o donacions que fem que són d'ús comú i tenen a veure amb això. El mapa i la llegenda també els penjarem en una web del projecte i en físic hi haurà una còpia al Mercat de les Flors i en Roger i la Raquel també en tenen una còpia i jo mateix per si algú vol que li deixem consultar. El que trobo que és interessant a l'hora de compartir la investigació no només és compartir el procés de fer una peça sinó veure totes les ramificacions i les branques que surten i que generen un espai comú i que faciliten certs moviments en relació a les gramàtiques que treballen i que són tan importants com el fet de crear una peça.

Dins de tot aquest procés hem fet una selecció de 38 peces que barregen gent molt diferent. Ara és el moment mòbil perquè us enviaré un allau de 38 gifs de les peces que hem seleccionat, bé, que han sortit a partir dels 7 criteris inicials. I mentre els mireu us llegiré els noms dels creadors i creadores que han estat seleccionats sota aquests criteris:
Susanne Linke, Virgilio Sieni, Eduardo Gábia, Las Malqueridas, Jordi L.Vidal, La Ribot, Raffeaela Giordano, Bea Fernández, Mónica Valenciano, Shantala Shivalangaooa, Leja Juristic, Lise Vachon, Nuria Olivé, Sang Jijia, Sabina Holzer, Bill T.Jones, Maura Morales, Milan Tomasik, Elida Dorta, Germaine Acogny, Pijin Neji, Simona Bertozzi, Phoebe Robinson, Van L-Dance Company, Radhouane El Meddeb, Adlibdances, Mart Kangroo, Eszter Salamon, Simon Romuald, Silvia Sant Funk, Kim Sumsee, Anna Nowicka, Greffe, Malgorzata Hadrich, Agata Maszkiewicz, Aleks Borys, Anita Wach i Elena Agathokleus.

Aquest projecte el que farà és tenir un equip de tres intèrprets: Soren Linding Urup, ballarí danès amb qui comparteixo vida i que es va formar a SEAD a Salzburg, on jo també em vaig formar. L'altra ballarina és l'Aina Alegre, una ballarina que viu a París i amb qui em vaig formar junts en dansa moderna i teatre musical i la tercera persona és la Silvia Sant Funk. Per a mi era important tenir a l'equip una persona que hagués deixat la dansa una mica, ella ho va fer i ara poc a a poc hi està tornant. Amb ells tres mirarem les peces i n'extraurem els desplaçaments que hi pugui haver i generarem una frase que d'alguna manera serà un document, una reformulació d'allò que podria ser un arxiu. Ens enfoquem en la idea d'arxiu, entès com una possibilitat de ser reformulat, de generar relacions, divagacions i nosaltres també proposem una opció de re-algo aquest arxiu. La paraula RE ens agrada molt perquè d'alguna manera remet a algo que no hi és i ens connecta amb aquesta idea de portar aquestes presències i fantasmes, que ja ens genera algo de valor a nivell sensible.

Dins de l'equip i en aquest procés que durarà d'abril a octubre i que s'estrenarà l'octubre al Mercat de les Flors hi ha també un equip de discussió format per tres persones, que discutirem sobre la idea d'arxiu, memòria...i després hi haurà un equip tècnic, que reconstruirà d'alguna manera també les llums tal com eren per tal de proposar tot aquest moviment simultani del caos, voler tornar a llocs és una mena de caos, que és una manera estètica d'estar amb les coses.

És això, una mena de divagació amb moltes temàtiques i amb moltes possibilitats.

Si teniu alguna pregunta o reflexió la podeu fer *(torn de preguntes).*